

Baykuşun Gece Yarısı Fırını

Çınar BİBER

Baykuşun Gece Yarısı Fırını

Çınar BİBER

Ormanın derinliklerinde, uzun ağaçların yıldızlara fısıldadığı yerde, Olive adında bir baykuş sıcacık bir oyukta yaşırdı. Her gece ayın doğuşunu izler ve orman dostlarıyla özel bir şey paylaşmayı hayal ederdi. Altın kehribar rengi gözleri bir fikirle parladı. Gece yarısı bir fırın açacaktı! Olive soluk mavi önlüğünü bağladı ve küçük yuvarlak gözlüklerini parlatıldı.

Olive küçük mutfağında telaşla koşuşturdu, un kahverengi tüylerini kapladı. Karıştırdı, çırpıtı ve neşeli bir melodi mırıldandı. Orman tarçın ve sıcak ekmek kokuyordu. Kısa süre sonra tatlı koku ağaçların arasından süzülüp uykulu hayvanların burunlarını gıdıkladı. Olive dostlarını görmek için sabırsızlanıyordu. Onların da ikramlarını kendisi kadar seveceğini umuyordu.

Olive bir tepsi altın rengi çöreği pencere kenarına koyduğu anda, kapıdan incecik bir ses ciyaktı. "Fırının harika kokuyor!" Bu, kırmızı örgü atkıya sarınmış Pip adında bir fındık faresiydi. Pip'in kocaman kara gözleri küçük bir çantadan bakıyordu. "Yardım edebilir miyim?" Olive neşeyle gülümsedi. "Elbette! Bütün dostlarımız için pişiriyorum. Birazdan buraya gelecekler ve her şey mükemmel olacak!"

Olive Pip'e büyük planını gösterdi: herkes için tek bir büyük parti çıtır ballı fındıklı kurabiye. "Dostlarım bunlara bayılacak!" dedi hamuru çırparken. Pip başını yana eğdi. "Ama Olive, bütün dostların aynı şeyleri mi yiyor?" Olive durakladı, kaşığından bir damla bal damladı. Bunu düşünmemiştir. Sadece hepsini memnun etmek istiyordu.

Pip bir tabureye tırmandı ve yumuşak bir sesle konuştu. "Kirpinin minicik dişleri var. Yumuşak yiyeceklere ihtiyacı var. Tavşan çıtır atıştırmalıklara bayılır. Benim gibi küçüklerin de küçük, tatlı lokmalara ihtiyacı var." Olive'in tüyleri endişeyle kabardı. "Eyvah! Ben sadece tek çeşit ikram yaptım. Ne yapacağım?" Pip kanadını okşadı. "Bunu birlikte düzeltebiliriz. Farklı dostlar için farklı şeyler pişirelim."

Olive derin bir nefes aldı. "Haklısın, Pip. Düşünceli olmak, başkalarının gerçekten neye ihtiyacı olduğunu düşünmek demek." Önlüğünü daha sıkı bağladı ve işe koyuldu. Önce Kirpi için yumuşacık, yumuşak böğürtlenli kekler yaptılar. Sonra Tavşan için çıtır tohumlu ve fındıklı bisküviler piştiler. Minik Pip içinse küçük bir fındık faresine tam uygun tatlı bal damlaları yaptılar.

Mutfak harika kokularla doldu. Olive ocaktan masaya koşarken altın gözleri sevinçle parladı. Tüy tutamlarındaki unu silkeledi ve Pip'e gülümsedi. "Görmemi sağladığın için teşekkür ederim," dedi. "Her dostu düşününce pişirmek daha eğlenceli oluyor." Pip başını salladı, kırmızı atkısı sallandı. "Ve herkes kendini özel hissedecek!" Tepsiler dolana kadar yan yana çalıştılar.

Kapı çalındı. Bir kulağının arkasına yeşil bir yaprak sıkıştırmış Kirpi'ydi. Havayı kokladı. "Bir şeyler nefis kokuyor!" Olive onu içeri buyur etti. "Şu yumuşak böğürtlenli kekleri dene," dedi. Kirpi'nin parlak gözleri kocaman açıldı. "Mükemmeller! Minik dişlerim onları kolayca kemirebiliyor." Sıcak fırının yanına yerleşti, mutlu ve minnettar.

Sonra sarı boyunbağını takmış Tavşan geldi. Uzun kulakları heyecanla seğirdi. "Çok açım!" Olive ona bir sepet çıtır tohumlu ve fındıklı bisküvi uzattı. Tavşan'ın ön dişleri mutlulukla çtırdadı. "Bunlar harika! Tam istediğim gibi!" Fırının içinde zıplayıp durdu, çıtır lezzetlerden bahsedip durdu. Olive'in kalbinde sıcak bir ışık parladı.

Pip kendisi ve diğerk küçük canlılar için minik bal damlalarını çıkardı. "Bunlar tam benim boyuma göre," dedi mutlulukla kemirerek. Olive küçük fırınına göz gezdirdi. Kirpi kekleri mideye indiriyor, Tavşan bisküvileri çıtırdatıyor, Pip de tatlı damlaların tadını çıkarıyordu. Herkesin kendine tam uygun bir ikramı vardı. Gece yarısı fırını başarılıydı!

Dostlar bir araya oturup hikâyeler ve kahkahalar paylaştılar. Kirpi yuvarlanan bir meşe palamudu hakkında komik bir hikâye anlattı. Tavşan sevinçle zıpladı. Pip sıcak fırının yanına kıvrıldı. Olive, pişirmenin en güzel yanının dostlarını mutlu görmek olduğunu anladı. Her gece farklı ikramlar yapmaya söz verdi. "Ben de yardım ederim!" diye önerdi Pip. "Herkesin ihtiyacını planlarız."

Olive dostlarına baktı, altın gözleri yumuşacıktı. "Bu gece önemli bir şey öğrendim," dedi. "Düşünceli olmak sadece kendi sevdiğimizi vermek değil. Başkalarının neye ihtiyacı olduğunu düşünmek." Dostları başlarını salladı. Kirpi kekini kaldırdı. "Ormanın en iyi fırıncıları Olive ve Pip'e!" Herkes alkışladı. Fırın sıcaklık ve iyilikle parladı.

İkramlar yenip bitince dostlar gitmek istemedi. Sıcacık fırında kalıp hikâyeler anlattılar ve yumuşak şarkılar söylediler. Tavşan herkese zıplayan bir dans öğretti. Kirpi yerde usulca yuvarlanıp durdu. Pip bir daldan oyduğu minik flütü çaldı. Olive mutlu bir ritim öttü. Orman neşeyle yankılandı.

Ay batmaya başladığında dostlar sonunda iyi geceler diledi. Kirpi yumuşak kekler için Olive'e teşekkür etti. Tavşan daha çok çıtır bisküvi için geri geleceğine söz verdi. Pip Olive'in kanadına sarıldı. "Yarın aynı saatte?" diye sordu. Olive başını salladı. "Yeni ikramlarım hazır olacak!" Her dost karnı tok ve kalbi sıcacık eve gitti.

Olive fırınını topladı, un t ylerini kar gibi kapladı. Boş tepsilere bakıp g l msedi. Gece yarısı fırını dostlarını bir araya getirmişti. İyiliğın her dostun neye ihtiyacı olduğuna dikkat etmek demek olduğunu  ğrendi. Pip'in k    k yardımıyla herkesi  zel hissettirebiliyordu. Bir sonraki gece yarısını sabırsızlıkla bekliyordu.

Ve böylece, her gece yarısı, baykuşun fırını ormanda parladı. Dostlar yakından ve uzaktan geldi, her biri kendine tam uygun bir ikram buldu. Olive ve Pip yan yana çalıştı, düşüncelilik ve sevgiyle pişirdi. Orman sıcak, neşeli gecelerle doldu ve herkes mutlu ayrıldı. Çünkü en güzel ikramlar iyilikle ve bir dostun küçük yardımıyla yapılır.